कानृतुदेवताकान् 'पणूनालभते'। ततस्तृष्टैः 'स्तृतिभरात्मानं', सम्द्रं करोति॥

(८) तेषामुत्सर्गं विधत्ते। "त्रा वा एष पशुभो दृख्यते। योश्वमेधेन यजते। पर्याश्चलतानुस्नन्यनात्रस्काय" दति। त्रश्वमेधयाजी बद्धपशुमारणात् 'पशुभ्यः', विच्छिद्यते। तत्प-रिहाराय पर्याशकरणानन्तरं जत्नुजेत्। 'त्रनात्रस्काय' त्रविच्छेदाय, दृत्यर्थः॥

इति नवमाऽनुवाकः।

श्रय दशमाऽनुवाकः।

(१) नवमे गवादयः पणवाभिहिताः। दणमे महिमानाखी
ग्रहावुचिते। तावेता विधत्ते। ''पण्युभिविं युक्ता भवति। श्रतः
पण्युमसद्भवे लष्ट्रदेवताकान् पण्युमालभेत। लष्टा हि रूपनिर्भाता। प्रजापितरकामयत महानन्नादः खामिति। स
एवावश्रमेधे महिमानावपण्यत्। तावग्रह्णीत। तता वै स महानन्नादाऽभवत्। यः कामयेत महानन्नादः खामिति स एतावश्रमेधे महिमाना गरह्णीत महानेवान्नादो भवति" इति।
पुरा कदाचित् 'प्रजापितः', ऐश्वर्यादिभिर्गुणैः 'महान्', रोगाभावेन वथेच्हं, 'श्रन्नादः', च 'खामिति', कामियला तत्साधनं 'महिमानाखीं', यहा निश्चित्य 'ता', गृहीला 'महान्',
'श्रन्नादः', च 'श्रभवत्'। तताऽन्याऽपि 'ता', ग्रहीला तथा
भवति॥